

## Р Е Ш Е Н И Е №104

### В ИМЕТО НА НАРОДА

гр.Перник, 29 март, 2013 год.

Административен съд – Перник, в публично заседание на двадесет и седми март две хиляди и тринадесета година в състав:

Председател : Стефан Станчев

Членове: Емилия Иванова

Слава Георгиева

при секретаря Е.В.\*\*\* и в присъствието на прокурора С.\*\*\* , като разгледа докладваното от съдията СТАНЧЕВ к.н.а.х.д. **№ 90** по описа за **2013** година на Административен Съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното :

В.В.В. \*\*\* е подала касационна жалба срещу решението на РС Радомир, постановено по н.а.х. дело № 620/2012 г., с което е изменено наказателно постановление № 59/12 на Началника РУП гр. Радомир, в частта на размера на наложеното административно наказание като го е намали от глоба от 100 на 50 лева за извършено нарушение по чл. 55, ал. 1 и 4 от ЗМВР. В касационната жалба няма развити касационни оплаквания за обжалваното съдебно решение, изразено е несъгласие със определения от съда размер на административното наказание, но в жалбата са изложени доводи, че издаденото наказателно постановление е незаконосъобразно.

Ответникът по касационната жалба – Началник РУП Радомир не взема становище.

Представител на окръжна прокуратура предлага да се остави в сила решението на РС.

С оглед задължителната по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК служебна проверка, съдът намира, че обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като при постановяването му са допуснати процедурни нарушения и изводите на съда не са съобразени с материалния закон, както и с очевидните процедурни нарушения. Фактите са установени от въззивния съд, който е отчел неспоримост на извършеното административно нарушение, съгласно НП, издадено на основание АУАН, съставен при неизпълнение на полицейско разпореждане, отправено устно по реда на чл. 55 ал. 1 от ЗМВР срещу касатора. “Полицейските органи могат да издават разпореждания до държавни органи, организации, юридически лица и граждани, когато това е необходимо за изпълнение на възложените им функции.” Това е обща разпоредба – изр. първо на алинея първа от чл. 55 ЗМВР. Според АУАН касатора е влязъл в словесни пререкания с полицейски служители, а след устно предупреждение не е спрял да контактува на висок тон с полицаите.

От АУАН не е ясно как жалбоподателя е викал и се карал с униформените полицаи. Възприятието на викове и крамоли е строго индивидуално. Ако има норми за обществено поведение, не може да се приеме, че повишаването на тон в разговор налага да се третира такова поведение като административно нарушение.

От приложената административна преписка се установява, че след като е подава жалба срещу наказателното постановление на 1.XI.2012 г. в съда в Радомир, на 23.XI.2012 г. в деловодството на РУП са заведени 5 докладни записки – всички от полицаи, всички със сходно съдържание. Следователно, административно наказателната преписка е съставена и подредена след като е имало разпореждане на съда за окомплектоването ѝ.

От това следва извода, че НП е издадено при нарушение на изискването на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН - преди да се произнесе по преписката, наказващият орган проверява акта с оглед на неговата законосъобразност и обоснованост и преценява възраженията и събраните доказателства, а когато е необходимо, извършва и разследване на спорните обстоятелства. Доказателства са събирани повече от месец след издаване на НП. В приложените, според касационен състав, безпредметно, но фатално за АНО докладни записки, в края на всяка от тях пише от съответния автор, че не е прилагана сила, но в нито една от петте не е отразено, че АУАН е съставен при отказ на нарушителя да го подпише. И двамата свидетели, разпитани от въззивния съд не си спомнят това обстоятелство. Естествено, това не е от съществено значение, но отнесено към комплектоването на административно наказателната преписка в незаконно установен момент, за съда съществува неотстранимо съмнение за обективността на АУАН.

Следващо - ноторно известно е, че наказателно постановление се издава на основание чл. 53 от ЗАНН. За съда не е ясно, защо наказателното постановление е издадено на основание чл. 52 (22)? от ЗАНН. Това цифрово означение не е относимо към административно наказателното производство по издаване на НП и съдът го отчита като поредно процедурно нарушение.

Следващо, АНО не е приложил необходимото удостоверяване на компетентността си да издава НП, което не е отчетено от въззивния съд. На основание АУАН срещу касатора е издадено наказателно постановление, което е било предмет на съдебен контрол пред въззивния съд, без да е установена процесуално правната компетентност на АНО.

Последно – съдът е намалил размера на наложената глоба, като е приел маловажност на случая. Следва да се отчете, че маловажността се прилага на самостоятелно основание – чл. 270, ал. 2 от ЗМВР, т.е. за да приложи тази разпоредба, въззивният съд е следвало да измени НП, ако липсваха тези процесуални нарушения, допуснати от АНО, като го преквалифицира като маловажно нарушение и след това да определи размера на санкцията. В тази връзка се отбелязва и неправилното въвеждане на годината в която е образувано делото – според съда – 2003 г., което е техническа грешка, но се отразява на прецизността на съдебния акт.

На основание изложеното, касационен състав при Административен съд Перник стига до извода, че следва да се отмени както решението на РС, така и самото наказателно постановление.

По изложените съображения, съдът

### **Р Е Ш И**

ОТМЕНЯ изцяло решение № 22, постановено по н.а.х. дело № 620/12 г. на Районен съд – Радомир и ПОСТАНОВИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 59/12.X.2012 г. на Началник РУП – гр. Радомир, с което на В.В. \*\*\* на основание чл. 270, ал. 1 от ЗМВР е била наложена глоба в размер на 100 лева за нарушение на чл. 55, ал. 1 и 4 от ЗМВР.

Решението е окончателно.

Председател:     /п/

Членове: 1. /п/

2./п/